

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum vigesimum. Jesum Discipuli sui deserunt, Petrus palam
ejurat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

vivet in aeternum; & panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. . . . Hic est panis, qui de caelo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, & mortui sunt: qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

CAPUT CXVIII.

Agonia Jesu.

PSALM. 54. 4, 5. Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me. Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebra.

Psalm. 108. 22. Libera me, quia egenus & pauper ego sum, & cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cum declinat, ablatum sum: & excussus sum, sicut locuste.

MATTH. 26. 36, & seq. Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedaei, cepit contritari & maestus esse. Tunc ait illis, Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum. Et progressus pusillum prociidit in faciem suam orans, & dicens, Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste; verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Et Marc. 14. 33, & seq. Luc. 22. 42, & seq.

CAPUT CXIX.

Jesum comprehenditur, & funibus constringitur.

PSALM. 58. 1, & seq. Eripe me de inimicis meis, Deus meus, & ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris sanguinum salva me. Quia ecce ceperunt animam meam; irruerunt in me fortes.

Psalm. 70. 10, 11. Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum, quia non est qui eripiat.

Thren. 3. 52. Venatione ceperunt me quasi avem inimici mei gratis.

Thren. 4. 20. Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris.

MATTH. 26. 50, & seq. Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Jesum, & tenuerunt eum. . . . In illa hora dixit Jesus turbis, Tanquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus, comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in Templo, & non me tenuistis. Hoc autem factum est, ut adimplerentur Scripturae Prophetarum. Et Marc. 14. 46, & seq. Luc. 22. 52, & seq. Joh. 18. 12.

Matth. 27. 2, & seq. Et vinetum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Praefidi. Et Marc. 15. 1.

CAPUT CXX.

Jesum Discipuli sui deserunt, Petrus palam ejurat.

PSALM. 21. 12. In te projectus sum ex utero: de ventre matris meae Deus meus es tu: ne disceferis a me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Psalm. 68. 9. Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meae.

Psalm. 68. 21. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me; improprium expectavit cor meum & miseriam. Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; & qui consolaretur, & non inveni.

Psalm. 87. 9, & seq. Longe fecisti notos meos a me, posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, & non egrediebar; oculi mei

MATTH. 26. 31, & seq. Tunc dicit illis Jesus, Omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim, Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis. . . . Respondens autem Petrus ait illi, Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Ait illi Jesus, Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis. Ait illi Petrus, Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. . . . Tunc Discipuli omnes relicto eo fugerunt. . . . Petrus vero sedebat foris in atrio, & accessit ad eum una ancilla, dicens, Et tu cum Jesu Galilaeus eras. At ille negavit coram omnibus dicens, Nescio.

languerunt prae inopia elongasti à me amicum & proximum, & nos meos à misericordia.

Psal. 141. 5. Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me. Perit fuga à me, & non est qui requirat animam meam.

IIa. 8. 14. Et erit vobis in sanctificationem: in lapidem autem offensionis, & in petram scandali duabus domibus Israel; in laqueum & in ruinam habitantibus Jerusalem.

IIa. 63. 5. Circumspecti, & non erat auxiliator; quæsi, & non fuit qui adjuvaret.

Dan. 9. 26. Et non erit ejus populus, qui eum negaturus est.

Zach. 13. 7. Frænea suscitare super Pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutite Pastorem, & dispergentur oves.

Nescio quid dicis. Excunte autem illa janam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi, Et hic erat cum Jesu Nazareno. Et iterum negavit cum juramento, Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro, Vere & tu ex illis es, nam & loquela tua manifestum te facit. Tunc cepit detestari, & jurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat, Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et Marc. 14. 27, & seq. Luc. 22. 31, & seq. Joh. 16. 32. & 18. 17, & seq.

I. QUAM ex Zacharia prædictionem hic afferimus, quaque notari se Christum Jesum morti proximum apud Discipulos suos testificatus est, eam Christum prædici Zach. 13. 7. prabatur adversus Grotium. Grot. in Matth. 26. 31. stum directe respicere negat Grotius, at pastorem alium, eumque non bonum, quem esse conjectat hunc ipsum, de quo agit Zacharias in fine undecimi capitis, Ubi, inquit, isidem ille quisquis est, vocatur Pastor meus, & gladius illi dicitur imminere; usurpari vero verba ista Zachariæ à Christo, ut *propheta*, nulla ratione habita occasionis, qua primum dicta est. Hæc quam pia & Christiano homine digna sint, non anquiro, quam aliis hominis ejusdem sententiis consona sint, videndum est. Pastorem illum nequam, Zachariæ undecimo capite commemoratum, Manassem esse vult; decimo tertio & pietate. Et tamen utrumque pastorem, unum eundemque esse statuit. Pastorem decimo tertio capite laudatum, non bonum aliquem pastorem esse docet: in fine vero pastor malus habendus est, quem Deus pastorem suum appellat, sibi que adhæ- rere ait? Frænea suscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum. At & pastor undecimi capitis, Pastor meus itidem appellatur, inquit Grotius. Utrobique certe est, *πῶρ*; verum priore loco veteres Interpretes, Græcus, Chaldeus, Syrus, Arabs, pronomem possessivum non addant. Demus tamen esse addendum, quod & verum est, omnes profecto *ποιμένες λαών*, Pastores populorum, à Deo sunt: Non est enim potestas, nisi à Deo, inquit Paulus: quod & Homerus ante cecinerat: *μηδ' ἐν δὲός ἐστι* Honor autem ex Jove est. Tum addit Jovem Regibus dedisse,

Christum Jesum prædici Zach. 13. 7. prabatur adversus Grotium. Grot. in Matth. 26. 31.

Rom. 13. 1.

Hom. Iliad. 2.

οὐκ ἐπὶ δὲν τὴν ἰδέα δέμους, ἢ αὐτὸν βασιλέα.
Sceptum & jura, ut rex eorum sit.

Unde & *δοξαστὴς* & *δοξαστὴς*; Jove prognati & à Jove educati, reges à Poëtis appellantur. Suum ergo Deus appellaverit, Pastorem undecimi capitis: at decimi tertii Pastorem, & suum appellat, & sibi coherere ait; quo pietas ipsius Deo accepta esse comprobatur, cum alterius scelere ulturum se denuntiet. Nos vero Christo Jesu addecimus totum decimum tertium Zachariæ caput. Jesus est ille *fons patens domui David* in ablutionem peccatoris. Supplicium Jesu indicant ista: *Quid sunt plage iste in medio manuum tuarum? His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.* Reliqua Jesu mortem, Discipulorum fugam, martyria quoque eorum & constantiam, & gentium denique vocationem designant, uti fusius infra declarabitur. Atque hic suffragatorem adversus Grotium habemus Aben Ezram, qui in Messia, Josephi nepotis, tempora prædictionem hanc Zachariæ confert.

Zach. 13. 1.

Zach. 13. 6.

CAPUT CXXI.

Falsi testes Jesum accusant.

PSALM. 16. 12. Ne tradideris me in manus tribulantium me, quoniam insurrexerunt Sacerdotum, & omne concilium, quærebant fal-

T t t